

კონვენცია

იტალიის რესპუბლიკის მთავრობას და საქართველოს შორის შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ

საქართველოს მთავრობა (საქართველოსთვის – საქართველოს აღმასრულებელი ხელისუფლება) და

იტალიის რესპუბლიკის მთავრობა

სურთ რა დადონ კონვენცია შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ:

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი 1 კონვენციის გამოყენების სფერო

მუხლი 1 პირები, რომელთა მიმართ გამოიყენება კონვენცია

ეს კონვენცია გამოიყენება იმ პირთა მიმართ, რომლებიც წარმოადგენენ ერთი ან ორივე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს.

მუხლი 2 გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია

1. ეს კონვენცია გამოიყენება შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადების მიმართ, რომლებიც გადაიხდებიან თითოეული ხელშემკვერელი მხარის, ან მისი პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფების, ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების მიერ მიუხედავად მათი გადახდევინების წესისა.

2. შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადებად ითვლება ყველა ის გადასახადი, რომელიც გადაიხდებიან შემოსავლების მთლიანი თანხიდან, კაპიტალის მთლიანი თანხიდან ან მათი ცალკეული ელემენტებიდან, უძრავი ან მოძრავი ქონების გასხვისებით მიღებულ შემოსავლებზე გადასახადების, აგრეთვე კაპიტალის ღირებულების ნამატიდან მიღებულ შემოსავლებზე გადახდევინებული გადასახადების ჩათვლით.

3. არსებული გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება ეს კონვენცია:

a) საქართველოს შემთხვევაში:

(I) საწარმოთა მოგების (შემოსავლის) გადასახადი;

(II) საწარმოთა ქონების გადასახადი;

(III) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;

(IV) ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადი;

მიუხედავად იმისა, აკრეფილია თუ არა გადასახადი თავიდანვე გამოქვითვის გზით(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან, როგორც „საქართველოს გადასახადები“)

b) იტალიის რესპუბლიკის შემთხვევაში:

(I) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;

(II) საწარმოთა საშემოსავლო გადასახადი;

(III) რეგიონული გადასახადი სავაჭრო-სამრეწველო საქმიანობაზე

მიუხედავად იმისა, აკრეფილია თუ არა გადასახადი თავიდანვე გამოქვითვის გზით(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან, როგორც „იტალიის გადასახადები“)

4. კონვენცია გამოიყენება, აგრეთვე ყველა იდენტური ან არსებითად ანალოგიური გადასახადის მიმართ, რომლებიც ამ კონვენციაზე ხელის მოწერის თარიღის შემდეგ იქნება გადახდევინებული არსებულ გადასახადებზე დამატებით ან მათ ნაცვლად. ხელშემკვერელ მხარეთა კომპეტენტური ორგანოები ყოველი წლის ბოლოს აცნობებენ ერთმანეთს მათ შესაბამის საგადასახადო კანონმდებლობაში შეტანილი პრინციპული ცვლილებების შესახებ.

5. კონვენცია არ გამოიყენება ლატარიის მოგებაზე, პრემიებზე, ფასიანი ქაღალდების გარდა, თამაშის, შეჯიბრებისა და ნიძლავის შედეგად მიღებულ მოგებაზე დაწესებული გადასახადების მიმართ (მიუხედავად იმისა, აკრეფილია თუ არა გადასახადი თავიდანვე გამოქვითვის გზით).

თავი II განსაზღვრებანი

მუხლი 3 ზოგადი განსაზღვრებანი

1. მოცემულ კონვენციაში, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს:

a) ტერმინი „საქართველო“ გეოგრაფიული მნიშვნელობით გამოყენებისას ნიშნავს საქართველოს ტერიტორიას, მსოფლიო თანამეგობრობის მიერ აღიარებულ სივრცეს მის საზღვრებში, მათ შორის სახმელეთო სივრცეს, შიდა წყლებს და ტერიტორიულ ზღვას, მათ წიაღს და საჰაერო სივრცეს მათ ზემოთ, ასევე მის ტერიტორიულ ზღვასთან მიმდებარე განსაკუთრებულ ეკონომიკურ ზონას და კონტინენტურ შეღფას, რომელთა მიმართაც საქართველოს შეუძლია განახორციელოს თავისი სუვერენული უფლებები საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად.

b) ტერმინი „იტალია“ ნიშნავს იტალიის რესპუბლიკას, რომელიც მოიცავს ტერიტორიას და ზღვის ნაწილს, რომელზეც იტალიას, თავისი კანონმდებლობის და საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად, გააჩნია სუვერენული უფლებები ასეთი ზონის – ბუნებრივი რესურსების გამოკვლევის, მოპოვების ან გამოყენების მიზნით;

c) ტერმინი „ერთი ხელშემკვრელი მხარე“ და „მეორე ხელშემკვრელი მხარე“ ნიშნავს საქართველოსა და იტალიას გამომდინარე კონტექსტიდან;

d) ტერმინი „პირი“ მოიცავს ფიზიკურ პირს, კომპანიას და პირთა ნებისმიერ სხვა გაერთიანებას;

e) ტერმინი „კომპანია“ ნიშნავს იურიდიულ პირს ან ნებისმიერ წარმონაქმნს, რომელიც საგადასახადო მიზნებისათვის ითვლება იურიდიულ პირად;

f) ტერმინი „ერთი ხელშემკვრელი მხარის საწარმო“ და „მეორე ხელშემკვრელი მხარის საწარმო“ შესაბამისად ნიშნავს საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება ერთი ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტის მიერ და საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტის მიერ;

g) ტერმინი „საერთაშორისო გადაზიდვა“ ნიშნავს ნებისმიერ გადაზიდვას საზღვაო და საჰაერო ხომალდებით, საგზაო და სარკინიგზო ტრანსპორტით, რომელთა ექსპლუატაცია ხდება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ამგვარი ტრანსპორტის ექსპლუატაცია ხდება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ პნუქტებს შორის;

h) ტერმინი „მოქალაქე“ ნიშნავს

a) ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელსაც აქვს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეობა;

b) ნებისმიერ იურიდიულ პირს, კომპანიას ან ასოციაციას, რომლებმაც თავიანთი სტატუსი მოიპოვეს ერთ–ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად

i) საქართველოს შემთხვევაში ფინანსთა სამინისტროს

j) იტალიის შემთხვევაში ფინანსთა სამინისტროსდ

2. ხელშემკვრელი მხარის მიერ კონვენციის გამოყენებისას ნებისმიერ ტერმინს, რომელიც არ არის მასში განსაზღვრული, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს, ექნება ის მნიშვნელობა, რაც მას აქვს გამოყენებისას ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, იმ გადასახადების მიმართ, რომლებზედაც ვრცელდება კონვენცია.

მუხლი 4 რეზიდენტი

1. ამ კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, ტერმინი „ერთი ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტი“ ნიშნავს ნებისმიერ პირს, რომელიც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად ექვემდებარება დაბეგვრას საცხოვრებელი ადგილის, ეკონომიკური საქმიანობის ადგილის, ადგილსამყოფელის, მართვის ადგილის ან სხვა ნებისმიერი ანალოგიური კრიტერიუმის საფუძველზე. ეს ტერმინი არ მოიცავს პირს, რომელიც ექვემდებარება დაბეგვრას ამ ქვეყანაში, მხოლოდ ამ სახელმწიფოში არსებული წყაროებიდან მიღებულ შემოსავლებთან.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად, ფიზიკური პირი გვევლინება ორივე ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტად, მისი სტატუსი განისაზღვრება შემდეგნაირად:

a) ის ჩაითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი აქვს ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ის ჩაითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია უფრო მჭიდრო პირადი და ეკონომიკური კავშირები (სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრის);

b) თუ შეუძლებელია იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს დადგენა, სადაც მას გააჩნია სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი ან, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი არ გააჩნია არცერთ ამ სახელმწიფოში, ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი;

c) თუ ის ჩვეულებრივ ცხოვრობს ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ან ჩვეულებრივ არ ცხოვრობს არცერთ მათგანში, ის ჩაითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომლის მოქალაქესაც იგი წარმოადგენს;

d) თუ ის არის ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქე ან არცერთის, მაშინ ხელშემკვრელ მხარეთა კომპეტენტური ორგანოები. ამ საკითხს გადაწყვეტენ ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

3. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად პირი, რომელიც არ არის ფიზიკური პირი, წარმოადგენს ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ იგი ითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომელშიც განთავსებულია მისი ფაქტიური მართვის ადგილი.

მუხლი 5 მუდმივი დაწესებულება

1. კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, ტერმინი „მუდმივი დაწესებულება“ ნიშნავს ბიზნესის მუდმივ ადგილს, რომლის მეშვეობითაც მთლიანად ან ნაწილობრივ ხორციელდება საწარმოს ბიზნესი.

2. ტერმინი „მუდმივი დაწესებულება“; კერძოდ მოიცავს:

a) მართვის ადგილს;

b) ფილიალს;

c) ოფისს;

d) ფაბრიკას;

e) სახელოსნოს;

f) მდაროს, კარიერს ან ბუნებრივი რესურსების მოპოვების სხვა ადგილს;

g) სამშენებლო მოედანს, სამონტაჟო ან საამწყობო პროექტს, თუ ისინი არსებობენ 6 თვეზე მეტ ხანს.

3. ტერმინი „მუდმივი დაწესებულება“ არ მოიცავს საქმიანობის შემდეგ სახეებს:

a) ნაგებობების (მოწყობილობების) გამოყენებას საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაკეთობების შენახვის და დემონსტრირების მიზნით;

b) საქონლის ან ნაკეთობების იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს მხოლოდ შენახვის ან დემონსტრირების მიზნით;

c) საქონლის ან ნაკეთობების იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს სხვა საწარმოსათვის მათი გადამუშავების მიზნით;

d) ბიზნესის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას საწარმოსათვის საქონლის ან ნაკეთობების შესყიდვის ან ინფორმაციის შეგროვების მიზნით;

e) ბიზნესის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას მხოლოდ რეკლამირებისათვის ინფორმაციის მოპოვების, სამეცნიერო გამოკვლევებისა ან მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათის ნებისმიერი სხვა საქმიანობის განხორციელების მიზნით;

4. პირი, რომელიც მოქმედებს ერთ–ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს დაწესებულების სახელით მე–5–ე პუნქტით განსაზღვრული დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის გარდა განიხილება, როგორც პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში არსებული მუდმივი დაწესებულება, თუ ასეთი არსებობს, და ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ენიჭება უფლება დადოს ხელშეკრულება საწარმოს სახელით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ამ პირის საქმიანობა შეზღუდულია საწარმოსათვის საქონლის შეძენით.

5. არ ჩაითვლება, რომ საწარმოს გააჩნია მუდმივი დაწესებულება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. თუ ამ სახელმწიფოში ის ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას ბროკერის, კომისიონერის ან ნებისმიერი სხვა დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის მეშვეობით, იმ პირობით, თუ ეს პირები მოქმედებენ თავიანთი ჩვეული პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში.

6. ის ფაქტი, რომ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპანია აკონტროლებს ან კონტროლდება კომპანიის მიერ, რომელიც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ან რომელიც ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას ახორციელებს ამ მეორე სახელმწიფოში (მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან სხვა სახით); თავისთავად ერთ–ერთ ამ კომპანიას არ გადააქცევს მეორის მუდმივ დაწესებულებად.

თავი III შემოსავლის დაბეგვრა

მუხლი 6 შემოსავლები უძრავი ქონებიდან

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავლები (სოფლისა და სატყეო მეურნეობიდან შემოსავლების ჩათვლით) მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონებიდან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ტერმინი „უძრავი ქონება“ განისაზღვრება იმ ხელშემკვრელი მხარის საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც მდებარეობს განსახილველი ქონება. ტერმინი ნებისმიერ შემთხვევაში უნდა მოიცავდეს ქონებას, რომელსაც გააჩნია დამხმარე ხასიათი უძრავი ქონების მიმართ, საქონელს და მოწყობილობას, გამოყენებული სოფლისა და სატყეო მეურნეობაში, უფლებებს, რომელთა მიმართაც იყენებენ მიწის საკუთრებასთან დაკავშირებულ ზოგადი სამართლის დებულებებს. უძრავი ქონების უზუფრუქტი და უფლებები ცვალებად და ფიქსირებულ გადასახადებზე, რომლებიც გადაიხდება, როგორც კომპენსაცია მინერალური წიაღისეულის, წყაროების და სხვა ბუნებრივი წიაღისეულის დამუშავებისათვის ან დამუშავების უფლებისათვის განიხილება, როგორც უძრავი ქონება. ხომალდები, გემები და საჰაერო ხომალდები არ განიხილება როგორც უძრავი ქონება.

3. 1–ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება აგრეთვე შემოსავლებზე, რომლებიც მიიღება უძრავი ქონების იჯარით გაცემიდან, პირდაპირ ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენებიდან.

4. 1–ლი და მე–3 პუნქტების დებულებები გამოიყენება აგრეთვე, შემოსავლებზე საწარმოს უძრავი ქონებიდან და შემოსავლებზე იმ უძრავი ქონებიდან, რომელიც გამოიყენება დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად.

მუხლი 7. ბიზნესიდან მოგება

1. ერთი ხელშემკვერელი მხარის საწარმოს მოგება დაიბეგრება გადასახადით მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ ეს საწარმო არ ახორციელებს ბიზნესს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით. თუ საწარმო ამგვარად ახორციელებს საქმიანობას, მაშინ მისი მოგება შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნება ამ მუდმივ დაწესებულებას.

2. მე-3 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, იმ შემთხვევაში, როცა ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმო ახორციელებს ბიზნესს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით. მაშინ თითოეულ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში ამ მუდმივ დაწესებულებას მიეკუთვნება მოგება, რომელიც მას შეიძლება მიეღოს, რომ ყოფილიყო განკერძოებული საწარმო, იმავე ან ანალოგიური საქმიანობით დაკავებული, იმავე ან ანალოგიურ პირობებში და იმოქმედებდა სრულიად დამოუკიდებლად იმ საწარმოსაგან, რომლის მუდმივ დაწესებულებასაც ის წარმოადგენს.

3. მუდმივი დაწესებულების მოგების განსაზღვრისას გამოიქვითება ის ხარჯები, რომლებიც გაწეულია ასეთი მუდმივი დაწესებულების მიზნებისათვის, მმართველობითი და საერთო ადმინისტრაციული ხარჯების ჩათვლით, დამოუკიდებლად იმისა, ეს ხარჯები გაწეულია იმ სახელმწიფოში, სადაც იმყოფება მუდმივი დაწესებულება თუ მის ფარგლებს გარეთ.

4. თუ ერთ-ერთ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მიღებულია იმ მოგების განსაზღვრა, რომელიც დაერიცხება მუდმივ დაწესებულებას საწარმოს მთლიანი მოგების სხვადასხვა მხარისათვის პროპორციული განაწილების საფუძველზე, მე-2 პუნქტი არ შეზღუდავს ხელშემკვერელ მხარეს იმ მოგების განსაზღვრისას, რომელიც პროპორციული განაწილების საფუძველზე ექვემდებარება გადასახადს. მოგების პროპორციული განაწილების მიღებული მეთოდი უნდა შეესაბამებოდეს მოცემული მუხლის დებულებებს.

5. მუდმივ დაწესებულებას არ დაერიცხება არავითარი მოგება მხოლოდ იმ საფუძველზე, რომ მან შეიძინა საქონელი ან ნაკეთობანი საწარმოსათვის.

6. წინამდებარე პუნქტების მიზნებიდან გამომდინარე, მუდმივი დაწესებულების კუთვნილი მოგება ყოველწლიურად განისაზღვრება ერთი და იმავე მეთოდით, თუ რაიმე დამაჯერებელი და საკმარისი მიზეზი არ იქნება მის შესაცვლელად.

7. იმ შემთხვევაში, როდესაც მოგება შეიცავს შემოსავლების ისეთ სახეებს, რომლებიც განხილულია ამ კონვენციის სხვა მუხლებში, მაშინ იმ მუხლების დებულებებს ამ მუხლის დებულებები არ შეეხება.

მუხლი 8 საზღვაო და საჰაერო ტრანსპორტირება

1. საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომელშიც განთავსებულია საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

2. თუ საზღვაო საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი განთავსებულია გემზე, ის იმ ხელშემკვერელ მხარეში განთავსებულად მიიჩნევა, რომლის პორტსაც მიეკუთვნება აღნიშნული გემი, თუ ასეთი პორტი არ არსებობს, იმ შემთხვევაში იმ ხელშემკვერელ მხარეში, რომლის რეზიდენტიცაა გემის მემანქანე.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება იმ მოგებების მიმართ, რომელიც მიიღება პულში, ერთობლივ საწარმოებში ან საერთაშორისო გადაზიდვების სააგენტოების მუშაობაში მონაწილეობიდან.

მუხლი 9 ურთიერთდამოკიდებული (ასოცირებული) საწარმოები

1. იმ შემთხვევაში, როდესაც:

ა) ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმო პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში, ან

ბ) ერთი და იგივე პირები პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობენ ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმოს და მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში.

და ორივე შემთხვევაში ამ ორ საწარმოს შორის კომერციულ და ფინანსურ ურთიერთდამოკიდებულებაში იქმნება ან მყარდება პირობები, განსხვავებული იმათგან, რომლებსაც ადგილი ექნებოდათ ორ დამოუკიდებელ საწარმოს შორის ურთიერთობაში, მაშინ ნებისმიერი მოგება, რომელიც შეიძლება რომელიმე მათგან დარიცხოდა, მაგრამ ამ პირობების არსებობის გამო მას არ დაერიცხა, შეიძლება ხელშემკვერელი სახელმწიფოს მიერ ჩართულ იქნეს ამ საწარმოს მოგებაში და შესაბამისად დაიბეგროს გადასახადით.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფო ამ სახელმწიფოს საწარმოს მოგებაში რთავს და შესაბამისად ბეგრავს გადასახადით იმ მოგებას, რომელთან მიმართებაში მეორე ხელშემკვერელი ქვეყნის საწარმო დაექვემდებარა დაბეგვრას ამ მეორე სახელმწიფოში, და ასეთი სახით ჩართული მოგება წარმოადგენს მოგებას, რომელიც შეიძლება დარიცხულიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს საწარმოზე. თუკი ამ ორ საწარმოს შორის იქმნებოდა იგივე ურთიერთობა, როგორც დამოუკიდებელ საწარმოებს შორის, მაშინ ეს მეორე სახელმწიფო მოახდენს მის მიერ ამ მოგებაზე დარიცხული გადასახადის შესაბამის კორექტირებას. ნებისმიერი მსგავსი კორექტირება განხორციელდება მხოლოდ მოცემული კონვენციის 26-ე მუხლით გათვალისწინებული ერთობლივი შეთანხმების პროცედურის შესაბამისად.

მუხლი 10 დივიდენდები

1. დივიდენდები, რომლებსაც ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია გადაუხდის მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოს რეზიდენტს, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი დივიდენდები შეიძლება აგრეთვე დაიბეგროს იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს დივიდენდების ბენეფიციარულ მფლობელს, მაშინ ასეთი სახით გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს:

ა) დივიდენდების საერთო თანხის 5%-ს, იმ შემთხვევაში თუ ბენეფიციარული მფლობელი არის დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, რომელიც ფლობს კომპანიის კაპიტალის სულ მცირე 25%-ს.

ბ) დივიდენდების საერთო თანხის 10%-ს ყველა სხვა შემთხვევაში.

ხელშემკვერელი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები აღნიშნული შეზღუდვის გამოყენების პირობებს გადაწყვიტავენ ურთიერთშეთანხმების გზით.

ეს პუნქტი არ შეეხება კომპანიის დაბეგვრას იმ მოგებასთან მიმართებით, რომლიდანაც გრაციუმა დივიდენდები.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი „დივიდენდები“ ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან, „juissance“ უფლებებიდან, სამთომომპოვებელი აქციებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, რომლებიც არ წარმოადგენენ სავალე მოთხოვნებს, მონაწილეობს მოგებაში, აგრეთვე შემოსავალს სხვა კორპორაციული უფლებებიდან, რომლებიც ექვემდებარებიან ისეთივე საგადასახადო რეგულირებას, როგორც აქციებზე შემოსავალი, იმ ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს მოგების გამანაწილებელი საწარმო.

4. 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ ამ დივიდენდების ბენეფიციალური მფლობელი, არის რა ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს ბიზნესს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტიც არის დივიდენდების გადამხდელი კომპანია იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ახორციელებს მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და რომელთანაც დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას ან ფიქსირებულ ბაზას. ასეთ შემთხვევაში დივიდენდები ექვემდებარებიან გადასახადს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

5. კომპანია, რომელიც არის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და იღებს შემოსავლებს ან მოგებას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოდან, ამ მეორე სახელმწიფოს არ შეუძლია დააკისროს გადასახადი კომპანიის გადახდილ დივიდენდებზე. გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ასეთი დივიდენდები გადაიხდება იმ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის ან რომელთან დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ დაკავშირებულია იმ მეორე სახელმწიფოში არსებულ მუდმივ დაწესებულებასთან ან მუდმივ ბაზასთან. იმ შემთხვევაშიც კი თუ გადახდილი დივიდენდები ან გაუნაწილებელი მოგებები მთლიანად ან ნაწილობრივ შედგება ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოშობილი მოგებებიდან.

მუხლი 11 პროცენტი

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პროცენტი, დაექვემდებარება გადასახადს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ტერმინი „პროცენტი“ მოცემულ მუხლში გამოყენებისას ნიშნავს შემოსავალს სახელმწიფო ფასიანი ქაღალდებიდან, ობლიგაციებიდან და სავალე ვალდებულებებიდან, იპოთეკური უზრუნველყოფისა და მოგებაში მონაწილეობის უფლების არსებობის მიუხედავად, აგრეთვე ყველა სახის სავალე მოთხოვნას, და სხვა შემოსავალს, რომელიც მიღებულია სესხით გაცემული თანხიდან იმ სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც წარმოქმნილია პროცენტი.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება თუ პროცენტის ბენეფიციალური მფლობელი, რომელიც არის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ახორციელებს ბიზნესს იმ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც პროცენტი წარმოიშვება იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან ამ მეორე სახელმწიფოში ეწევა დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული მუდმივი ბაზის მეშვეობით და სავალე მოთხოვნა, რომლის საფუძველზეც გადაიხდება პროცენტი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ასეთ შემთხვევაში, პროცენტი ექვემდებარება გადასახადს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

4. თუ პროცენტების გადამხდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს ან მათსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობის გამო, სავალე მოთხოვნაზე გადახდილი პროცენტის თანხა, რომლის საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს იმას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადამხდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას. ამ მუხლის უფლებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში გადასახადის ნამეტი ნაწილი კვლავ ექვემდებარება დაბეგვრას თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ქონების შესაბამისად. ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 12 როიალთი

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი როიალთი გადასახადს დაექვემდებარება მხოლოდ ამ მეორე სახელმწიფოში, თუ რეზიდენტი წარმოადგენს როიალთის ბენეფიციარულ მფლობელს.

2. ამ მუხლში გამოყენებისას ტერმინი „როიალთი“ ნიშნავს ნებისმიერი თანხის გადასახდელებს, რომლებიც მიიღება ანაზღაურების სახით ლიტერატურის, ხელოვნების ან მეცნიერების ნებისმიერი ნაწარმოების გამოყენების ან გამოყენებაზე საავტორო უფლების მინიჭებისათვის, კინემატოგრაფიული ფილმების და სატელევიზიო მაუწყებლობისათვის განკუთვნილი ფილმების, კასეტების, ნებისმიერი პატენტის, სავაჭრო ნიშნის, დიზაინის ან მოდელის, გეგმის, საიდუმლო ფორმულის ან პროცესის ჩათვლით, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო გამოცდილების შესახებ ინფორმაციისათვის.

3. 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ როიალთის ბენეფიციარული მფლობელი, როგორც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი. ახორციელებს ბიზნესს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიქმნება როიალთი, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ეწევა ამ მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და უფლება ან ქონება, რის მიმართაც გადაიხდება როიალთი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ამ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში, როიალთი ექვემდებარება გადასახადს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

4. თუ გადამხდელსა და ბენეფიციარულ მფლობელს შორის ან მათ და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობების გამო როიალთის თანხა, რომელიც დაკავშირებულია სარგებლობასთან, უფლებასთან ან ინფორმაციასთან, რომელთა საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნება გადამხდელსა და ბენეფიციარულ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხისმიმართ. ამ შემთხვევაში, გადასახადის ნამეტი ნაწილი კვლავაც ექვემდებარება დაბეგვრას ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 13 ქონების გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლები

1. მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული შემოსავლები უძრავი ქონების გასხვისებიდან შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ეს ქონება მდებარეობს.

2. შემოსავლები იმ მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც ქმნის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში შექმნილი მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, ან შემოსავლები ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის ფიქსირებული ბაზის განკარგულებაში მყოფი მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარეობს დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად. ასეთი მუდმივი დაწესებულების (ცალკე ან მთელ საწარმოსთან ერთობლივად) გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლების ჩათვლით, ან ასეთი ფიქსირებული ბაზის გასხვისებიდან მიღებული შემოსავალი, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. შემოსავლები, საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო და საჰაერო ხომალდების ან ხსენებული სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატირებასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

4. შემოსავლები ნებისმიერი სხვა ქონების გასხვისებიდან, გარდა იმისა, რომელიც აღნიშნულია 1-ლ, მე-2 და მე-3 პუნქტებში, დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის პრეზიდენტსაც წარმოადგენს ქონების გამსხვისებელი პირი.

მუხლი 14 დამოუკიდებელი პირადი მომსახურება

1. შემოსავალი, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი პროფესიონალური მომსახურების ან სხვა დამოუკიდებელი ხასიათის საქმიანობის შედეგად იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში სანამ მას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში არ ექნება ფიქსირებული ბაზა თავისი საქმიანობის განხორციელებისათვის. თუ მას გააჩნია ასეთი ფიქსირებული ბაზა, შემოსავალი შეიძლება დაბეგრდეს იქნას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ თანხის ის ნაწილი, რომელიც მიეკუთვნება ამ ფიქსირებულ ბაზას.

2. ტერმინი „პროფესიონალური მომსახურება“ კერძოდ შეიცავს დამოუკიდებელ სამეცნიერო, ლიტერატურულ, სამსახიობო, საგანმანათლებლო და სასწავლო საქმიანობას, აგრეთვე ექიმების, ადვოკატების, ინჟინრების, არქიტექტორების, სტომატოლოგებისა და ბუღალტრების დამოუკიდებელ საქმიანობას.

მუხლი 15 დამოუკიდებელი პირადი მომსახურება

1. მე-16, მე-18, მე-19, მე-20 და 21-ე მუხლების დებულებათა გათვალისწინებით, ერთი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ დაქირავებული შრომით მიღებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, გარდა იმ შემთხვევისა, თუ ამგვარი დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში. ამასთან, თუ დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე სახელმწიფოში ასეთი ანაზღაურებანი შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში.

2. პირველი პუნქტის დებულებათა მიუხედავად, ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოში განხორციელებული დაქირავებული მუშაობიდან მიღებული გასამრჯელო, იბეგრება გადასახადით მხოლოდ პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში, თუ:

a) მიმღები იმყოფება მეორე სახელმწიფოში 183 დღეზე ნაკლებ ხანს, ნებისმიერი თორმეტთვიანი პერიოდის განმავლობაში, რომელიც იწყება ან მთავრდება მოცემულ ფისკალურ წელს, და

b) გასამრჯელო გაიცემა დამქირავებლის მიერ ან დამქირავებლის სახელით, რომელიც არ წარმოადგენს მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტს; და

c) გასამრჯელო არ წარმოიქმნება მუდმივი დაწესებულების ან ფიქსირებული ბაზის მიერ, რომელიც დამქირავებელს გააჩნია მეორე სახელმწიფოში.

3. ამ მუხლის წინა დებულების მიუხედავად, გასამრჯელო, რომელიც დაკავშირებულია ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო ან საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებებზე განხორციელებულ დაქირავებულ მუშაობასთან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

მუხლი 16 დირექტორთა ჰონორარები

დირექტორთა ბონორარები და სხვა მსგავსი გადასახადები, რომლებსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის ან დირექტორთა საბჭოს წევრი, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

მუხლი 17 ხელოვნების მუშაკები და სპორტსმენები

1. მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებათა მიუხედავად, შემოსავალი, რომელსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც ხელოვნების მუშაკი, როგორც არის თეატრის, კინოს, რადიოს ან ტელევიზიის მსახიობი, მუსიკოსი ან როგორც სპორტსმენი, მეორე

ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მის მიერ განხორციელებული საქმიანობიდან შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც შემოსავალი პირადი საქმიანობიდან, რომელსაც განახორციელებს ხელოვნების მუშაკი ან სპორტსმენი, დაერიცხება არა თვით ხელოვნების მუშაკს ან სპორტსმენს თავად, არამედ სხვა პირს, მაშინ ეს შემოსავალი მიუხედავად ამ ხელშეკრულების მე-7, მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებისა, დაიბეგრება იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხორციელდება ხელოვნების მუშაკის და სპორტსმენის საქმიანობა.

მუხლი 18 პენსიები

1. მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, პენსიები და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, რომლებიც ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გადაეხდება წარსულში განხორციელებულ დაქირავებულ შრომასთან დაკავშირებით, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ შემოსავლის მიმღები არ ექვემდებარება საშემოსავლო გადასახადის გადახდას სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც ის წარმოადგენს, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად. ამ შემთხვევაში, მსგავსი შემოსავალი ექვემდებარება გადასახადს იმ სახელმწიფოში, რომელშიც შემოსავალი წარმოიქმნა.

3. თუ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი იქცევა მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად. ამ რეზიდენტის მიერ მიღებული ანაზღაურება, ანაზღაურების კომპენსაციისა ან ერთდროული გადასახადის სახით, პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მისი სამსახურის შეწყვეტისას დაექვემდებარება გადასახადს მხოლოდ პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. ამ პუნქტში, ტერმინი „ანაზღაურების კომპენსაცია“ მოიცავს ნებისმიერ გადასახადს, განხორციელებულს ნებისმიერი პირის სამსახურისა ან ოფისის მუშაობის შეწყვეტის შედეგად.

მუხლი 19 სახელმწიფო სამსახური

1. a) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ფიზიკური პირისათვის გადახდილი პენსიისაგან განსხვავებული ანაზღაურებანი, ამ სახელმწიფოსათვის, ქვედანაყოფისათვის ან ხელისუფლებისათვის გაწეული სამსახურისათვის, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) ამასთან, ამგვარი ანაზღაურებანი იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ სამსახური ხორციელდება ამ სახელმწიფოში და ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც:

სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც:

(I) არის ამ სახელმწიფოს მოქალაქე, ან

(II) არ გახდა ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი მხოლოდ აღნიშნული სამსახურის გაწევის მიზნით.

2. A) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ, ან შექმნილი ფონდებიდან ნებისმიერი ფიზიკური პირისათვის ამ სახელმწიფოსათვის, ქვედანაყოფისათვის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოსათვის გაწეული სამსახურისათვის გადახდილი პენსია, შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

c) მაგრამ, ამგვარი პენსია დაიბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს მოქალაქეს ან რეზიდენტს.

3. მე-15, მე-16 და მე-18 მუხლების დებულებები გამოიყენება ანაზღაურებისა ან პენსიათა მიმართ, ერთ-ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ბიზნესის ან ეკონომიკური საქმიანობის განხორციელებასთან დაკავშირებით.

მუხლი 20 პროფესორები და მასწავლებლები

1. პროფესორი ან მასწავლებელი, რომელიც უნივერსიტეტში, კოლეჯში, სკოლაში ან სხვა სასწავლო დაწესებულებაში სწავლების ან კვლევის ჩატარების მიზნით ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დროებითი ყოფნის დროს იმ პერიოდის განმავლობაში, რომელიც არ აღემატება ორ წელიწადს, და რომელიც წარმოადგენს, ან უშუალოდ ამ ვიზიტის წინ წარმოადგენდა მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს განთავისუფლდება გადასახადისაგან პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში სწავლებისა და კვლევითი სამუშაოს ანაზღაურებასთან დაკავშირებით.

2. ამ მუხლის დებულებები არ გამოიყენება შემოსავალზე, მიღებული კვლევითი სამუშაოებიდან, თუ ასეთი სამუშაოები ტარდება არა საზოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, არამედ კერძო პირის ან პირების პირადი გამორჩენისათვის.

მუხლი 21 სტუდენტები

სტუდენტის ან სტაჟიორის მიერ მიღებული ანაზღაურებანი, რომელიც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩამოსვლამდე იყო ან არის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტი და აღნიშნულ პირველ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ და მხოლოდ სასწავლებლად ან სტაჟირების მიზნით, ხოლო ეს ანაზღაურებანი განკუთვნილია საცხოვრებლად, სასწავლებლად და სტაჟირებისათვის, არ დაიბეგრება ამ სახელმწიფოში, იმ პირობით, რომ ამ ანაზღაურების წყაროები მდებარეობს ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 22 სხვა შემოსავალი

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის შემოსავლის სახეები, მიუხედავად მისი წარმოქმნის ადგილისა, რომლებიც არ არიან მოხსენებული ამ კონვენციის წინა მუხლებში დაიბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება შემოსავლის მიმართ, მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული უძრავი ქონებიდან მიღებული შემოსავლის გარდა, თუ ასეთი შემოსავლის მიმღები, რომელიც წარმოადგენს ერთ-ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, ეწევა საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ მუდმივ დაწესებულებებში, ან ეწევა დამოუკიდებელ პირად საქმიანობას ამ მეორე სახელმწიფოში განლაგებულ ფიქსირებულ ბაზაში, და თუ საკუთრების უფლება, რომელზეც ხდება შემოსავალზე დარიცხვა, დაკავშირებულია ამ მუდმივ დაწესებულებასა და ფიქსირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში შემოსავლის გარკვეული ნაწილი ექვემდებარება გადასახადს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

3. იმ შემთხვევაში, სადაც იმ პირთა შორის არსებული ურთიერთობის გამო, რომლებიც წარმართავენ საქმიანობას საიდანაც მიიღება 1-ლი პუნქტით გათვალისწინებული შემოსავალი და ანაზღაურება ასეთი საქმიანობისათვის აღემატება იმ თანხას, რომელიც შეთანხმებულ იქნებოდა დამოუკიდებელ პირთა მიერ 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში ანაზღაურების ჭარბი ნაწილი დაექვემდებარება გადასახადს თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობისა და მოცემული კონვენციის დებულებების შესაბამისად.

მუხლი 23 კაპიტალი

1. მე-6 მუხლში ხსენებული უძრავი ქონებით წარმოდგენილი კაპიტალი, რომელიც წარმოადგენს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის საკუთრებას და განლაგებულია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. კაპიტალი, წარმოდგენილი მოძრავი ქონებით, რომელიც წარმოადგენს იმ მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, ან წარმოდგენილი იმ ფიქსირებულ

ბაზასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დამოუკიდებელი პირადი მომსახურეობის გაწევის მიზნით, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. კაპიტალი, რომელიც წარმოდგენილია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში საზღვაო და საჰაერო ხომალდებით და ამგვარი სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

4. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის კაპიტალის ყველა სხვა ელემენტი შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

თავი IV ორმაგი დაბეგვრის გამორიცხვის მეთოდები

მუხლი 24 ორმაგი დაბეგვრის გამორიცხვა

1. შეთანხმების მიხედვით ორმაგი დაბეგვრა აცილებულ იქნება მოცემული მუხლის შემდეგი პუნქტების თანახმად.

2. იტალიის შემთხვევაში:

თუ იტალიის რეზიდენტი ფლობს შემოსავლის ნაწილს, რომელიც საქართველოში ექვემდებარება გადასახადს, იტალიას, მოცემული კონვენციის მე-2 მუხლით გათვალისწინებული შემოსავლის განსაზღვრისას, შეუძლია შეიტანოს შემოსავლის ზემოაღნიშნული ნაწილი იმ ბაზისში, რომელიც ექვემდებარება მსგავს გადასახადს, თუ მოცემული კონვენციით არ არის გათვალისწინებული სხვა სპეციფიკური დებულებები.

ამ შემთხვევაში, იტალია გამოქვითავს გადასახადიდან საშემოსავლო გადასახადის თანხას, რომელიც გადახდილ იქნა საქართველოში, მაგრამ იმ რაოდენობით, რომელიც არ აღემატება იტალიაში გადახდილ ზემოაღნიშნულ გადასახადს.

3. საქართველოს შემთხვევაში:

თუ, საქართველოს რეზიდენტი იღებს შემოსავალს ან ფლობს კაპიტალს, რომლებიც ამ კონვენციის დებულებების თანახმად შეიძლება დაიბეგროს იტალიაში საქართველო დაუშვებს:

I) ამ რეზიდენტის შემოსავალზე გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც იტალიაში მიღებულ შემოსავალზე გადახდილი გადასახადის ტოლია;

II) ამ რეზიდენტის კაპიტალის გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც იტალიაში კაპიტალზე გადახდილი გადასახადის ტოლია.

ამგვარი გამოქვითვა, ნებისმიერ შემთხვევაში, არ უნდა აღემატებოდეს შემოსავალსა და კაპიტალზე გადასახადის ნაწილს, რომელიც გამოთვლილია გამოქვითვის წარდგენამდე, ვითარებიდან გამომდინარე მიეკუთვნება შემოსავალსა და კაპიტალს, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს იტალიაში.

თავი V სპეციალური დებულებები

მუხლი 25 არადისკრიმინაცია

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეები არ დაექვემდებარებიან მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებას, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომელთაც ამ მეორე სახელმწიფოს მოქალაქეები ექვემდებარებიან ან შეიძლება იყვნენ დაქვემდებარებული იმავე გარემოებებში. ეს დებულებები 1-ლი მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება აგრეთვე ფიზიკური პირების მიმართ, რომლებიც არ არიან ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტები.

2. იმ მუდმივი დაწესებულების დაბეგვრა, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, არ უნდა იყოს ნაკლებად ხელსაყრელი ამ მეორე სახელმწიფოში, ვიდრე ამ მეორე სახელმწიფოს საწარმოთა დაბეგვრა, რომლებიც ამგვარ საქმიანობას ახორციელებენ. ეს დებულება არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ავალდებულებდეს, ეთრ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს, მიანიჭოს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს რაიმე პირადი შეღავათები, გამოქვითვები და დაკლებები დაბეგვრაში, მათი სამოქალაქო სტატუსის ან ოჯახურ გარემოებათა საფუძველზე, რომლებსაც იგი ანიჭებს საუთარ რეზიდენტებს.

3. იმ შემთხვევების გამოკლებით, როდესაც გამოიყენება მე-9 მუხლის 1-ლი პუნქტის, მე-11 მუხლის მე-4 პუნქტის ან მე-12 მუხლის მე-4 პუნქტის დებულებები, პროცენტი, როიალთი, ტექნიკური მომსახურების ანაზღაურება ან სხვა გადახდები, გადახდილი ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის. ამ საწარმოს დასაბეგრი მოგების განსაზღვრის მიზნით, დაექვემდებარება გამოქვითვას იმავე პირობებით, როგორც ისინი შეიძლება გადახდილ ყოფილიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის.

4. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოები, რომლის კაპიტალი მთლიანად ან ნაწილობრივ ეკუთვნის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ერთ ან რამდენიმე რეზიდენტს ან მთლიანად ან ნაწილობრივ კონტროლდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთი ან რამდენიმე რეზიდენტის მიერ, პირველად ხსენებულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებაროს ნებისმიერ დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა ან მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც შეიძლება დაექვემდებაროს პირველად ხსენებული სახელმწიფოს სხვა მსგავსი საწარმოები.

5. ამ მუხლის დებულებები, მე-2 მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება ნებისმიერი სახის და აღწერილობის გადასახადის მიმართ.

6. მიუხედავად ზემოაღნიშნულისა, ამ მუხლის წინა პუნქტებში მოცემული დებულებები არ შეზღუდვენ შიდა დებულებების გამოყენებას გადასახადისა და დაბეგვრისათვის თავის არიდების წინააღმდეგ ბრძოლის დროს. აღნიშნული დებულება ნებისმიერ შემთხვევაში ითვალისწინებს ხარჯების გამოქვითვისა და ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოებსა და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ საწარმოებს შორის განხორციელებულ ფინანსურ ოპერაციებთან დაკავშირებულ სხვა ნეგატიურ ფაქტორების შეზღუდვას.

მუხლი 26 ურთიერთშესატანხმებელი პროცედურა

1. თუ პირი თვლის, რომ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედება იწვევს ან გამოიწვევს მის დაბეგვრას ამ კონვენციის დებულებების შეუსაბამოდ, მას შეუძლია, ამ სახელმწიფოთა ეროვნული კანონმდებლობით გათვალისწინებული დაცვის საშუალებათა მიუხედავად, წარადგინოს თავისი საქმე განსახილველად იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებში, რომლის რეზიდენტსაც იგი წარმოადგენს ან, თუ მისი შემთხვევა ექვემდებარება 25-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის მოქმედებას, იმ სახელმწიფოში, რომლის ნაციონალურ პირსაც იგი წარმოადგენს. განცხადება წარდგენილ უნდა იქნეს სამი წლის განმავლობაში პირველი შეტყობინებიდან იმ მოქმედებათა შესახებ, რომელიც იწვევს დაბეგვრას კონვენციის დებულებათა შეუსაბამოდ.

2. კომპეტენტური ორგანო შეეცდება, თუ იგი განცხადებას დასაბუთებულად ჩათვლის, და თუ მას თვითონ არ შეუძლია მივიდეს დამაკმაყოფილებელ გადაწყვეტილებამდე, მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან ურთიერთშესატანხმებით გადაწყვიტოს საკითხი კონვენციასთან შეუსაბამო დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით.

ნებისმიერი მიღწეული შეთანხმება გამოიყენება რაიმე დროებითი შეზღუდვების მიუხედავად, რომლებიც არსებობენ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კანონმდებლობაში.

3. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები შეეცდებიან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტონ ნებისმიერი სიძნელე ან გაუგებრობა, რომლებიც წარმოიშვება კონვენციის განმარტების ან გამოყენებისას. მას შეუძლიათ აგრეთვე აწარმოონ ერთმანეთთან კონსულტაციები ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით, მოცემულ კონვენციაში გაუთვალისწინებელი შემთხვევებისათვისაც.

4. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ შევიდნენ ერთმანეთთან პირდაპირ კონტაქტში წინა პუნქტების გათვალისწინებით შეთანხმების მიღწევის მიზნით. თუ აზრთა სიტყვიერი გაცვლა, შეთანხმების მიღწევის მიზნით, მიიჩნევა მიზანშეწონილად, მსგავსი გაცვლა შეიძლება ჩატარდეს ხელშემკვრელი მხარეების კომპეტენტური ორგანოების წარმომრადგენლებისაგან შემდგარი კომისიის მეშვეობით.

5. წინა პუნქტებით განსაზღვრულ შემთხვევებში, თუ ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენტური ორგანოები ვერ მიაღწევენ შეთანხმებას ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების თაობაზე ერთ–ერთი მხარისათვის საქმის პირველად წარდგენის დღიდან ორი წლის განმავლობაში და გადასახადის გადამხდელი (გადამხდელები) დათანხმდება (დათანხმდებიან) იხელმძღვანელოს საარბიტრაჟო კომისიის გადაწყვეტილებით, კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ დაარსონ ისეთი საარბიტრაჟო კომისია, რომელიც უფლებამოსილია გააკეთოს ექსპერტთა დასკვნა ორმაგი დაბეგვრის შესრულების მეთოზე. აღნიშნული კომისია შეიძლება აგრეთვე დაარსდეს თუ დაინტერესებული მხარეები, წინასწარ და უპირობოდ გააუქმებენ ადგილობრივ სასამართლოში მომავალ სასამართლო პროცესს.

საარბიტრაჟო კომისია შედგება სამი წევრისაგან, რომლებიც დაინიშნებიან შემდეგი გზით: თითოეული კომპეტენტური ორგანო დანიშნავს ერთ წევრს, ხოლო ორი წევრი, ორმხრივი შეთანხმების საფუძველზე, დანიშნავს თავმჯდომარეს, არჩეულს დამოუკიდებელ ექსპერტთა შორის, რომლებიც წარმოადგენენ თითოეულ ხელშემკვრელ მხარეს ან OECD–ს წევრ–ქვეყანას.

დასკვნის გამოტანისას, საარბიტრაჟო კომისია, ითვალისწინებს რა ხელშემკვრელი მხარეების შიდა კანონმდებლობას, იხელმძღვანელებს მოცემული კონვენციის დებულებებით და საერთაშორისო კანონმდებლობის პრინციპებითა და ნორმებით. საარბიტრაჟო კომისია ჩამოაყალიბებს თავის საპროცედურო წესებს.

დაინტერესებულ პირს მოთხოვნისამებრ შეუძლია წარსდგეს საარბიტრაჟო კომისიის წინაშე. კომისიის მოთხოვნის შესაბამისად, ეს პირი წარსდგება კომისიის წინაშე ან ამ მიზნით დანიშნავს თავის წარმომადგენელს.

6. საარბიტრაჟო კომისია გამოიტანს დასკვნას საქმის წარდგენის დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში. კომისია დადგენილებას გამოსცემს კომისიის სიითი შემადგენლობის უმრავლესობის ხმის საფუძველზე. თითოეული კომპეტენტური ხელისუფლების მიერ დანიშნული წევრების ხმების თანაბრად გაყოფის შემთხვევაში, გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება თავმჯდომარის ხმას. საარბიტრაჟო კომისიის მიერ ექსპერტთა დასკვნის გამოტანის დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში, კომპეტენტური ხელისუფლება, ორმხრივი შეთანხმების საფუძველზე, მიიღებს ზომებს რათა თავიდან აცილებულ იქნას დავა გადასახადთან დაკავშირებით. მიღებული ზომები შეიძლება არ დაემთხვევს საარბიტრაჟო კომისიის მიერ გამოტანილ დასკვნას. თუ კომპეტენტური ორგანოები ვერ მიაღწევენ შეთანხმებას გადასახადთან დაკავშირებით დავის თავიდან აცილების შესახებ საარბიტრაჟო კომისიის მიერ თავისი დასკვნის გამოტანის დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში, ისინი იმოქმედებენ ამ დასკვნის შესაბამისად.

7. საარბიტრაჟო პროცედურების ხარჯები თანაბრად გაყოფილ იქნება ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს შორის.

მუხლი 27 ინფორმაციის გაცვლა

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენტური ორგანოები გაცვლიან იმ ინფორმაციას, რომელიც აუცილებელია ამ კონვენციის დებულებათა ან ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონმდებლობის შესრულებისათვის იმ გადასახადებზე, რომლებზედაც მოცემული კონვენცია ვრცელდება მანამდე, ვიდრე დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება კონვენციას, კომპეტენტური ორგანოები აგრეთვე მიიღებენ ზომებს გადასახადისაგან თავიდან არიდების წინააღმდეგ. ინფორმაციის გაცვლა არ იზღუდება 1-ლი მუხლით. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების მიერ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება საიდუმლოდ ისევე, როგორც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის ჩარჩოებში მიღებული ინფორმაცია და ეცნობება მხოლოდ იმ პირებს ან ორგანოებს (სასამართლოებისა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომლებიც დაკავებულნი არიან იმ გადასახადების შეფასებით ან აკრეფით, იძულებითი წესით ამოღებით ან სასამართლო დევნით, ან იმ აღნიშნულ გადასახადებთან დაკავშირებული აპელაციების განხილვით, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია. ეს პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციებს გამოიყენებენ მხოლოდ ამგვარი მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გახსნა სასამართლოს ღია სხდომის მსვლელობის ან სასამართლო გადაწყვეტილებების მიღებისას.

2. არცერთ შემთხვევაში 1-ლი პუნქტის დებულებები არ იქნება განმარტებული, როგორც სავალდებულო რომელიმე ხელშემკვრელი სახელმწიფოსათვის:

a) გაატარონ ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ამა თუ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;

b) მიაწოდონ ინფორმაცია, რომელიც არ შეიძლება მიღებული იქნეს ამა თუ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკის მსვლელობისას;

c) გასცენ ინფორმაცია, რომელმაც შეიძლება გახსნას რაიმე სავაჭრო, სამეწარმეო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიონალური საიდუმლოება, ან სავაჭრო პროცესი, ან ინფორმაცია, რომლის გახსნაც ეწინააღმდეგება საზოგადოებრივ პოლიტიკას (საზოგადოებრივიწესრიგს).

მუხლი 28 დიპლომატიური წარმომადგენლები და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომლები

არაფერი ამ კონვენციაში არ შეეხება დიპლომატიური წარმომადგენლების და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომელთა საგადასახადო პრივილეგიებს, რომლებიც გათვალისწინებულია საერთაშორისო სამართლის საყოველთაო ნორმებით ან სპეციალური შეთანხმებების დებულებებით.

მუხლი 29 ანაზღაურება

1. ერთ-ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში თავიდანვე გამოქვითული გადასახადები ანაზღაურდება გადასახადის გადამხდელისა ან იმ სახელმწიფოს მოთხოვნით, რომლის რეზიდენტსაც ის წარმოადგენს, თუ აღნიშნული გადასახადების აკრეფის უფლება ექვემდებარება მოცემული კონვენციის დებულებებს.

2. ანაზღაურების მოთხოვნებს, რომლებიც წარდგენილ იქნება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის განსაზღვრული პერიოდის განმავლობაში, რომელსაც ეკისრება ანაზღაურების განხორციელება, თან უნდა დაერთოს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს (როლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს გადასახადის გადამხდელი) ოფიციალური საბუთი, რომელიც ადასტურებს მოცემული კონვენციით გათვალისწინებული ანაზღაურების გამოყენების უფლების არსებობას.

3. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენტური ორგანოები ურთიერთშეთანხმებით შეიმუშავებენ მოცემული მუხლის გამოყენების ფორმას, მოცემული კონვენციის მუხლის 26-ე დებულებების თანახმად.

თავი VI დასკვნითი დებულებები

მუხლი 30 ძალაში შესვლა

1. კონვენცია ძალაში შევა სარატიფიკაციო სიგელების გაცვლის დღეს და მისი დებულებები გავრცელდება:

(ა) თავიდანვე გამოქვეითულ გადასახადებთან დაკავშირებით, კონვენციის ძალაში შესვლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ მიღებულ თანხებზე.

(ბ) შემოსავალზე და კაპიტალზე დაწესებულ სხვა გადასახადებთან დაკავშირებით, გადასახადებზე, რომლის საგადასახო პერიოდი იწყება კონვენციის ძალაში შესვლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ.

მუხლი 31 მოქმედების შეწყვეტა

მოცემული კონვენცია ძალაში დარჩება მანამდე, ვიდრე ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო არ მოახდენს მის შეწყვეტას. თითოეულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს შეუძლია კონვენციის შეწყვეტა, კონვენციის ძალაში შესვლის თარიღიდან ხუთწლიანი პერიოდის გასვლის შემდეგ ნებისმიერი კალენდარული წლის დამთავრებამდე არაუგვიანეს ექვსი თვისა, დიპლომატიური არხების მეშვეობით შეწყვეტის შესახებ შეტყობინების გადაცემის გზით. ასეთ შემთხვევაში, კონვენცია წყვეტს მოქმედებას:

ა) თავიდანვე გამოქვეითულ გადასახადებთან დაკავშირებით, შეტყობინების მიღების მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ მიღებულ თანხებზე;

ბ) შემოსავალზე დაწესებულ სხვა გადასახადებთან დაკავშირებით, რომლის საგადასახადო პერიოდი იწყება შეტყობინების მიღების მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ.

კონვენცია იტალიის მთავრობასა და საქართველოს შორის შემოსავალსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ

დამატებითი ოქმი

ხელს ვაწერთ რა კონვენციას, დადებულს დღეს იტალიის რესპუბლიკის მთავრობასა და საქართველოს შორის შემოსავალსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით. ჩვენ, ქვემოთ ხელის მომწერნი, შევთანხმდით შევიტანოთ შემდეგი დამატებითი დებულებები, რომლებიც შეადგენენ მოცემული კონვენციის განუყოფელ ნაწილს.

მიღებულია, რომ:

1. მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტის ბ) ქვე-პუნქტის გათვალისწინებით და თუ იტალია მომავალში შემოიღებს გადასახადს კაპიტალზე. მოცემული კონვენცია გამოიყენება აღნიშნული გადასახადის მიმართ, ხოლო ორმაგი დაბეგვრა თავიდან აცილებულ იქნება მოცემული კონვენციის 24-ე მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა შესაბამისად.

2. მე-7 მუხლის გათვალისწინებით, ტერმინი „ბიზნესიდან მოგება“, საქართველოს შემთხვევაში, მოიცავს ეკონომიკურ მოგებას.

3. მე-8 მუხლის მე-3 პუნქტის გათვალისწინებით, ტერმინი „მუდმივი დაწესებულების მიზნებისათვის გაწეული ხარჯები“ ნიშნავს მუდმივი დაწესებულების მოღვაწეობასთან უშუალოდ დაკავშირებულ ხარჯებს.

4. მე-8 მუხლის გათვალისწინებით, საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება მოიცავს:

(ა) საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების გაქირავებიდან მოღებულ მოგებას,

(ბ) კონტეინერების (ტრაილერების, ბარჟების და კონტეინერების ტრანსპორტირებისათვის სხვა მოწყობილობების ჩათვლით) გაქირავებიდან ან ექსპლუატაციიდან მიღებულ მოგებას, თუ ეს მოგება დაკავშირებულია საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებულ მოგებასთან.

5. 29-ე მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებები არ შეზღუდავენ ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენტურ ორგანოებს, ორმხრივი შეთანხმების შესაბამისად, მოცემული კონვენციით განსაზღვრული პირობების შესრულებაში.

6. რის დასტურადაც, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა ხელი მოაწერეს მოცემულ დამატებით ოქმს.

შესრულებულია ორ პირად 2000 წლის 31 ოქტომბერს, ინგლისურ, ქართულ და იტალიურ ენებზე. ყველა ტექსტს გააჩნია თანაბარი ძალა. უთანხმოების შემთხვევაში, უპირატესობა მიენიჭება ტექსტს ინგლისურ ენაზე.

იტალიის რესპუბლიკის სახელით

საქართველოს სახელით